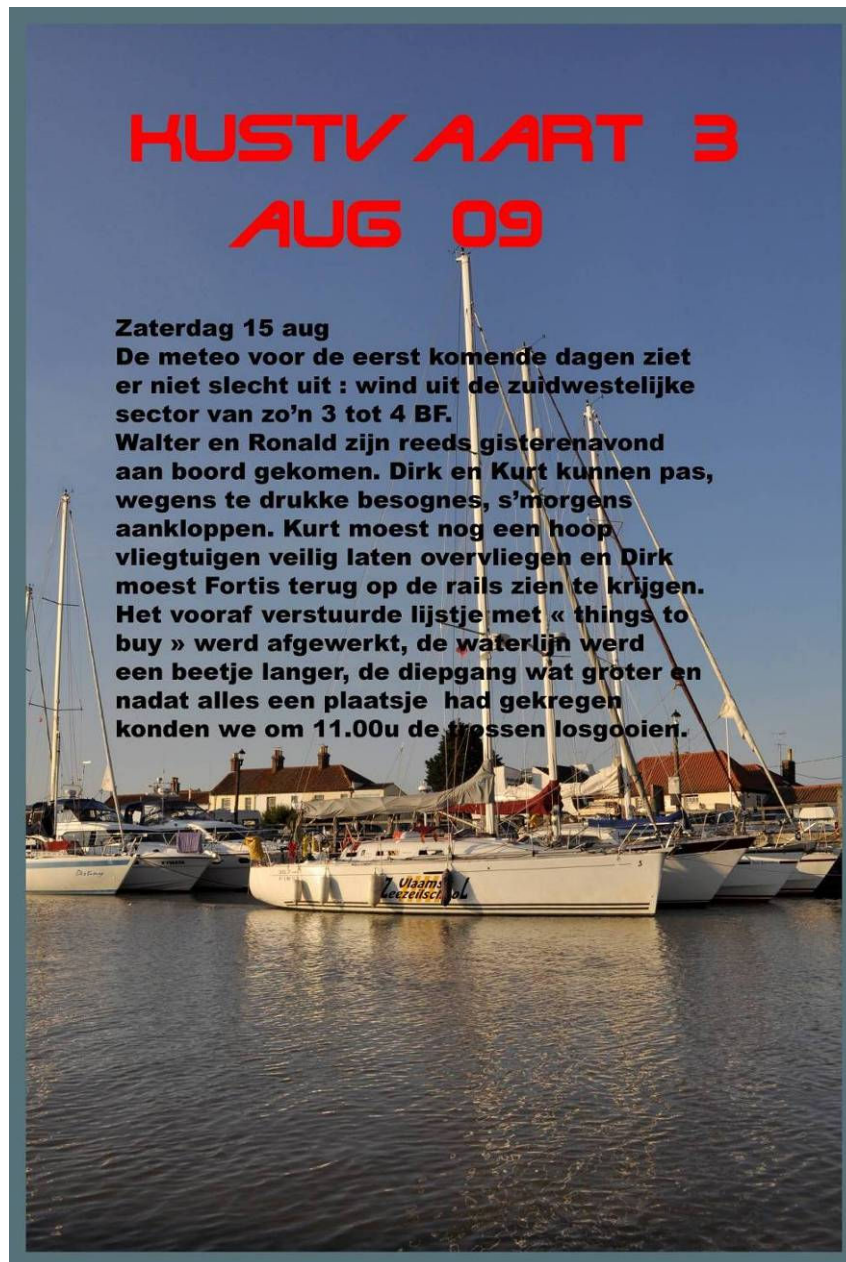

Wij mochten meekijken in het lokboek van de Kustvaart 3 met Dirk Roobrouck.

Eerst een beetje testen welk vlees ik in de kuip heb : manoeuvretjes herhalen zoals noodstop, bijdraaien, man over boord, reven en ontrevan waarbij ik het gevoel heb dat de mannen op hun plaats zitten in deze cursus. Eén en ander kan nog beter maar daar hebben we tenslotte nog 9 dagen de tijd voor.
De stroom is ondertussen gekeerd en al opkruisen stevenen

we naar de Zuidcote pas. Al snel zitten we voor Duinkerke in een wedstrijd met een Sun Fast 37. De wind is ondertussen aangewakkerd tot 25 knopen zodat een reef en een paar slagen in de genua nodig zijn. Het buikje van de Tony werd verleden week nog eens gewassen en dat laat zich goed voelen. We hebben geen probleem om na een paar rakken de Fransen de loef af te steken.

We geraken vlot voorbij het havenhoofd van Duinkerke en willen tegen hoogwater Gravelines aanlopen maar pech doet de bestemming snel veranderen. Bij een overstagmanoeuvre verliest Dirk zijn evenwicht aan de lage kant, tuimelt achterover tot hij in het gangboord belandt (stevige reling die Bénéteau). Ik kan hem gelukkig bij zijn trui grijpen zodat we ons beproefde MOB-manoeuvre niet moeten toepassen. In heel de heisa is hij echter de lierhendel kwijtgespeeld die met een paar treiterende bokkensprongen het ruime sop kiest.

Na wat gevloek besluiten we maar Duinkerke aan te lopen omdat we daar meer kans hebben om een nieuwe hendel te vinden.

De balletjes in tomatensaus met tagliatelli en parmezaanse kaas van onze pechvogel doen het voorval snel vergeten, alleen een nieuwe lierhendel is nog niet voor direct wegens winkel gesloten op 15 aug.

Zondag 16 aug :Duinkerke-Wolverstone

Ronald is schipper van dienst en Dirk zal de navigatie op zich nemen.

Daar we met hoogwater kunnen vertrekken beslissen we het erop te wagen om over de banken naar de DY2 te varen. Met 4.90m HW-stand en een vlakke zee moet het lukken.

De dieptemeter wordt nauwlettend in de gaten gehouden maar hij zakt nooit onder de 4m.

Er waait een zalig windje en met een knik in de schoten stevenen we af op de traffic-lane. Eerst wordt een planning uitgezet naar de Ruytingen N om vanaf daar de traffic-lane over te steken met een uitvoering. Het is daar een beetje Piccadilly circus zodat een kompasvoorligging berekenen niet simpel is. Dirk doet het echter voortreffelijk en we hebben geluk dat er niet veel verkeer is. (zou de crisis daar voor iets tussen zitten?)

Na de lanes is er tijd voor een spi. Ondergetekende had vooraf naar de cursisten een aantal ppt's opgestuurd met stapsgewijs « things to do » bij het plaatsen van een

spiboom, reven en ontreven, plaatsen van een spi enz... en dat werpt zijn vruchten af. De schoten liggen juist, de spiboom is goed gezet en de spi kan zonder problemen gehesen worden.

Bij het naderen van de Sunk dreigen we echter in de nieuwe verkeerszone te geraken zodat de spi er na een paar uur zeilen terug af moet. De wind is echter weer wat aangewakkerd zodat de genua het werk kan overnemen.

Vanaf de Cork Sand is de koers tegen alle verwachting nog steeds bezeild zodat we pas bij het aanlopen van de Orwell River de motor moeten bijzetten. De schipper en bemanning loodsen de Tony feilloos langs de rode boeien voorbij de drukke haven van Felixtowe.

In Woolverstone krijgen we van de havenmeester nog een leuke ligplaats waar we om 20.30u

de landvasten vastmaken. Het stoofvlees met rijst van Dirk smaakt lekker.

Maandag 17 aug

We beslissen om vandaag op de Orwell-river te blijven. We zetten de dag in met een wandeling door het bos naar Pin Mill. De zon is ook al van de partij met mooi zicht over de rivier. De pub, die iedereen die Wolverstone aandoet moet bezocht hebben, gaat pas om 11 uur open. Dat valt tegen want we zijn er al om 9.30u en zolang willen we niet wachten want er is nog werk aan de winkel. Eens terug aan boord gooien we onmiddellijk los en varen naar Fox's Marina waar we ons een nieuwe lierhendel willen aanschaffen. Er liggen een paar Oysters van van zo'n 65 voet in afwerking : wat een prachtige schepen !!

Daarna is het tijd voor wat spiwerk. De nieuwe gele spi wordt bovengehaald en gehesen terwijl we de kronkelende rivier afvaren. Windshiften en bochten maken voortdurend trimmen noodzakelijk: een goede oefening.

Tijd voor iets anders: aanmeren aan een boei. Met bemanning lukt het aardig. Tegen de stroom naar de boei tot ze zich midscheeps bevindt, vaartuig stilleggen, boei ophalen met de bootshaak, landvast door het oog halen en klaar is kees. Iedereen slaagt er zonder moeite in. Daarna herhalen we de oefening nog eens voor een solozeiler. De stuurman moet alles alleen doen. Ook hier slaagt iedereen erin zij het met een beetje meer stress.

We hissen de zeilen aan de boei en vertrekken onder zeil om op de kruisen in de smalle rivier richting Ipswich. Het overstag gaan moet perfect zijn anders verliest te boot te veel snelheid en verlijert zodat al onze hoogte verloren gaat. We laveren

tussen andere boten. Na enkele slagen begeeft de genvallier het echter zodat we onze oefening moeten staken. Dat wordt opengooien en smeren of nieuwe veertjes plaatsen in Ipswich.

De meesten hadden nog nooit een sluis genomen. De bemanning bestudeert de aanloop naar Ipswich, de sluiswachter wordt opgeroepen met de VHF en we eindigen de dag in Neptune Marina.

Walter is de kok en bereid een ratatouille met lamsvlees en aardappeltjes (aardappeltjes gekookt op de wijze van den insruceur: 1cm water in een hoge drukpanmet stoommandje, aardappelen 2 minuten laten sissen, van het vuur zetten met deksel dicht, verder werken aan de rest van het eten. De aardappelen zijn klaar samen met de andere ingrediënten. Je kookt zuinig, spaart een vuur uit en de aardappelen zijn super.)

Na een wandeling door de stad en de voorbereiding van de tocht van morgen kruipen we in onze nest.

Dirk overpeinst wat morgen gepland is

Dinsdag 18 aug

Na het betalen van het liggeld roepen we de sluis van Ipswich op om ons te schutten naar de Orwell-River. Met een vrolijke « here we go sir » laat hij de sluisdeuren opendraaien en zijn we vertrokken naar Lowestoft, een tocht van ongeveer 50NM. Er is nog weinig wind en we varen op motor langs de mooie oevers van deze rivier. Ter hoogte van Ipswich steekt de wind al op, we steken de « recommended track » over en volgens de berekening van navigator Walter moet de stroom nu gaan meezitten. Met een zuidenwind 3BF laat ik Dirk op zijn ééntje de spi klaar leggen. Na gebruik

van een spiekbriefje en enkele(weliswaar cruciale) foutjes die hij weet te herstellen, hijsen we de nieuwe gele spi. We lopen al gauw tegen de 9 knopen over de grond. Het is een echte bikinikoers met een stralende zon in een staalblauwe hemel.

Het is stilaan tijd voor enig werk: gijpen onder spi. Iedereen wordt gewezen op het gevaar voor het gebit bij het uitpikken van de spiboom aan de mast en na een achttal keren het manoeuvre uitgevoerd te hebben begint de swung erin te komen.

MOB onder spi !! Ik roep dat de spi onmiddellijk weg moet en dat de schipper zijn kompasvoorligging moet onthouden. Vol verwondering stel ik vast dat de drie bemanningsleden zonder af te spreken elk vliegensvlug een taak op zich nemen: loefschoot los, iemand haalt de lijnschoot binnen en een derde viert de val. In no time is de spi binnen, wordt de motor gestart en keren we met aangehaald grootzeil 180° terug. De boei ligt op een paar honderd meter. We zoeken een halfwindse koers zodat de boei aan lij van het vaartuig komt, vieren de grootschoot en halen de weinige vaart uit de boot met de motor in achteruit. Zo verliezen we naar de reddingsboei en kunnen deze vlotjes oppikken. Het hele manoeuvre heeft slechts 4 minuten geduurd.

We oefenen dat laatste nog een aantal keren en het lukt bijzonder goed terwijl de wind toch aangewakkerd is tot een 5BF.

Tijd om binnen te lopen in Lowestoft. Na de nodige ingrediënten te hebben gekocht in de Asda maakt Kurt een spaghetti die door iedereen gewaardeerd wordt.

Woensdag 19 aug

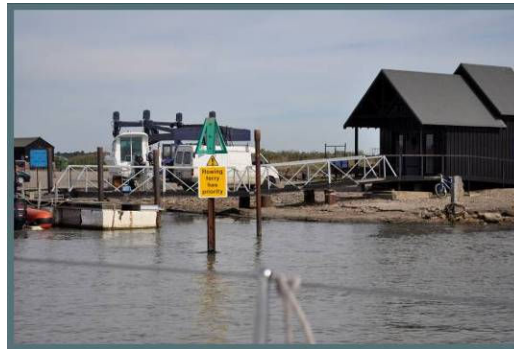
Dirk en Ronald zijn schipper en navigator vandaag. Het wordt een kort tripje naar Southwold. We moeten daar zijn op hoogwater want de rivier is ondiep en alleen bij HW toegankelijk. Ronald berekent dat we, wegens het opkruisen een drietal uren nodig zullen hebben. De stroming is echter zo sterk dat we met een SOG van 8 knopen op ons doel afstevenen en er dus te vroeg zullen zijn. Geen nood, dan lassen we enkele oefeningen in. De noodstop met lifesling wordt grondig onder handen genomen terwijl het bijdraaien zonder overstag gaan kritisch bekeken wordt. Het overvaren van de lijn na het bijdraaien is inderdaad een probleem.

Kijknekeerdaar!!!!!!!!!!!!!!

Het laatste half uur vullen we op met ankeren. Daar de afstandsbediening ontbreekt zal het ophalen met de hand moeten gebeuren: een zware klus met een ketting van 20m. Kurt kan er van meespreken.

Het aanlopen van Southwold is altijd een belevenis: De haveningang is smal en de stroming sleurt de boot naar binnen.

We hebben de havenmeester opgeroepen en een halve mijl verder staat hij al klaar om de landvasten aan te nemen. Er wordt ons nog eens duidelijk gemaakt dat we tegen de stroming moeten aanleggen en na de boot gedraaid te hebben lukt het behoorlijk.

Het dorpje ligt op 2 km van de haven en een wandeling door de groene velden en langs een golfterrein brengt er ons naartoe: een mooi badplaatsje met een druk strand en leuke pier.

Ronald die vandaag zal koken koopt er groenten om samen met verse vis die we in de haven vinden papillotes in de oven klaar te maken.

Donderdag 20 aug : overtocht Southwold-Roompotsluis

We krijgen enig dispuut met een onwillige Nederlander die naast ons is afgemeerd en ons aanmaant om, ondanks de felle stroom, toch maar tussenuit te varen zonder dat hij zich hoeft los te maken. Niet met ondergetekende dus. Ik verplicht hem met enige stemverheffing los te gooien en in het midden van de rivier te wachten tot wij met ons manoeuvreer klaar zijn. Het is HW maar het water stroomt toch nog met bakken de rivier in. Walter staat aan het roer en vangt met de motor keurig de stroom op. De boeg ver genoeg afduwen tot de stroom over BB inkomt en weg zijn wij.

De meteo geeft S tot SW 5 tot 6, dus er staat ons een pittig tochtje te wachten. We beginnen met 1 reef maar al snel volgt er een tweede met ook inrollen van de genua. Uiteindelijk moet de genua er af en vervangen door de high aspect. Het opplooiën van de genua gebeurt netjes om niet te veel plaats in te nemen in de kajuit. De zee bouwt stilaan op en we krijgen regelmatig 25kn in de zeilen. We gaan de nacht in met drie reven maar eerst genieten we van de chili con carne van Ronald. Vanaf 20u lopen we wachttjes van 2 uren omdat onze ETA voorzien is rond 2u 's nachts. De wind is ondertussen geruimd naar SW zodat we halve tot ruime wind kunnen varen. De golven komen nu echter dwars in en maken het sturen bijzonder vermoeiend. Er is weinig verkeer in de traffic-lane en daarna zetten we koers naar een aanloopboei van de roompotsluis. We hebben echter geen detailkaart van de deze aanloop en stellen tot onze verbazing vast dat er heel wat onverlichte boeien tussen liggen. Met

voorzichtige vaart en een mannetje vooraan met schijnwerper vinden we uiteindelijk de sluis. Het is 3.10u in de nacht en meren af aan de wachtsteiger van de sluis. Nog een tasje soep en dan het bed in.

Vrijdag 21 aug

Om 7 uur worden we reeds gewekt door onze burens die willen vertrekken. De nacht was wel zeer kort. Daar de sluisdeur op hetzelfde moment opendraait besluiten we die maar te nemen en door te varen naar de roompotmarina om er een douche te nemen en batterijen van de boot op te laden.

Na gezamenlijk overleg wordt besloten via de Oosterschelde en het Veerse meer Vlissingen en zo Breskens aan te lopen. Het wordt nu boeikes varen en sluisen nemen. Gedaan het weidse water van de Noordzee. Er zijn vier sluisen (samen met de Roonpotsluis) te nemen over het ganse traject, dat is voor elke cursist een mooie oefening.

De Zeelandbrug gaat precies voor onze neus (boeg) open en aan de wind lopen we samen met een aantal andere jachten naar de Zandkreeksluis. Eens te meer is duidelijk dat de Tony een snelle boot is. Op het Veerse meer staat de wind op kop maar toch willen mijn discipelen zeilen op dit smalle meer (zeg maar kanaal). Met het besef dat de boot een diepgang heeft van 2.20m en dat het meer getijdeloos is waarbij vastlopen dus ten allen tijde moet vermeden worden, worden kleine slagen gemaakt met één reef in het grootzeil. Weer lopen we heel wat boten op en bereiken zo de sluis van Veere.

Het kanaal door Walcheren is even op adem komen. Aan de bruggen wordt er telkens een aanlegmanoeuvre geoefend. Aan de bomen te zien staat er buiten een pittig windje en na de sluis in Vlissingen worden we daarmee geconfronteerd : een 5/6BF SW en afgaand tij. Van de stilte op het kanaal komen we ineens in putten van 4m, samen met twee cargo's die Antwerpen willen aandoen. Het is even hectisch maar door de felle stroom kunnen we toch een bezielde koers aanhouden naar Breskens. Het is vandaag spring met een coëfficiënt van 107 !!. De stuurman maakt een alignement met de rode boei en een silo op de achtergrond. De voorligging verschilt bijna 45° met de koers over de grond: onvoorstelbaar.

We lopen veilig Breskens binnen na alweer een leerrijke dag. In het clubhuis wachten ons « Zeeuwse mosselen op Bretoense wijze » (what's in a name...)

Zaterdag 22 aug

Vandaag wordt het nog eens opkruisen (da's al een tijdje geleden). Af en toe een cargo vermijden in de Scheur en voor Zeebrugge. Er wordt een laatste slag berekend langs de layline en komen zo voor Blankenberge.

De spi wordt nog eens gehesen en MOB onder spi wordt het laatste item van de dag. Na de juiste instructies wordt de spi gestreken, MOB op de Gps geactiveerd, de stuurman keert 180° terug . Met begeleiding van de GPS sturen we naar onze reddingsboei die volledig uit het zicht verdwenen was en na een paar minuten was de drenkeling terug aan boord: leuk manoeuvre.

Daarna lopen we Blankenberge binnen, voor alle cursisten weer een onbekende haven.

Zondag 23 aug

De wind is naar SE gedraaid en bezeild kunnen we Nieuwpoort aanlopen. Het is stil aan boord: zijn de krijgers moe of voelen ze de dagelijkse sleur weer naderen? Beide waarschijnlijk.

We lopen rond 3 uur Nieuwpoort binnen en kunnen terugblikken op een zeer geslaagde cursus.

Aantal mijlen: 450

Uitspraak van de week:

» Awel Dirk, da's den eerste keer in mijn leven dat ik een ganse week niet aan sex heb gedacht »

Dirk Roobrouck